

Speaker or Agency: 54 Iranian Academics in the West

Title: Mousavi's Seventeenth Statement, A Step Towards the Consolidation of

the Green Movement

Language: English and Persian Western Date: 14 January 2010 Persian Date: 24 Dey 1388 Physical/Electronic Location:

http://www.nasimfarda.com/index.php?option=com_content&view=article&id=401

3:1388-10-24-23-00-49&catid=1:latest-news&Itemid=79

Mousavi's Seventeenth Statement: A Step Towards the Consolidation of the Green Movement

Mir Hossein Moussavi's seventeenth statement [issued on January 1, 2010] can be considered his most effective in the seven months since the beginning of the Green Movement. Since its publication, numerous individuals, political groups and organizations have each, applying their own vision, analyzed the statement and underscored different components of it.

We, the undersigned, support a structural democratic change in Iran. We support the rights of full citizenship for Iranians, regardless of faith, belief, ideology, ethnicity and gender; we support the separation of state and religion; and together we have concluded that Moussavi's statement contains fundamental proposals and unity around these principles can leave a permanent impact on the solidarity and internal cohesion of the Iranian people's peaceful struggle. These principles, we believe, will further isolate the country's authoritarian and violent rulers. We believe that:

• The seventeenth statement was timely and has been able to deepen existing fissures within the ruling bloc, forcing them to delay their planned violent

crackdown.

- Moussavi once again reaffirmed his dedication to the people of Iran and to their pluralist movement for fostering democratic changes in the country.
- Moussavi has avoided abstract and vague ideas, offering instead a minimalist political platform with concrete demands for the regime.
- While showing his clear preference for the pluralist movement of the Iranian people, he has shown readiness to negotiate with the regime to further the demands of the movement. His indirect allusions to the "legal" impeachment of Mahmoud Ahmadinejad through the vote of parliament can be seen as a sign of his democratic proclivities. Mehdi Karoubi, also, in his recent statement [January 11, 2010], insisted on the necessity of peaceful means and avoiding violence. We consider democracy the institutionalization of nonviolent methods for maintaining and managing political differences, and for increasing the political participation of the citizenry. Experience has shown that political negotiations are a crucial method in the tumultuous process of a peaceful transition to democracy.
- The most important clauses in this statement are the four dealing with free elections and their preconditions; these preconditions include the immediate release of all political prisoners, freedom of the press and the media, and emphasis on the necessity for the rights of free association and the formation of political parties. Since the elections last June, advocates of democracy and pluralism have repeatedly put forth these preconditions. It is our hope that their articulation in Mir Hossein Mousavi's statement will pave the way for their general acceptance and will facilitate further cooperation between different forces within the Green Movement, from Muslim reformists to secular democrats. Accepting free elections as the most acceptable and least costly way for a transition to a democratic system shows Moussavi's intellectual suppleness and the expansive nature of his vision in response to recent events. Mehdi Karoubi has also, since the presidential election, played an undeniable role in articulating and expanding the demands of the democratic movement. With his resistance and valor, he has strengthened the opposition movement in Iran.

We support the essential components of Mousavi's statement and consider it a

proper minimalist program for addressing the current state of affairs in the country; we further believe that the socio-political movement of the Iranian people will in near future adopt a comprehensive democratic program, one that will transcend the current limits and will include the rights of citizenship for each and every citizen of Iran, regardless of ethnicity and gender.

Signatory list:

Abrahamian, Ervand

Alamdari, Kazem

Afary, Janet

Ashouri, Daryoush

Assad, Arjang

Atabaki, Touraj

Banuazizi, Ali

Barati, Mehran

Bayat, Asef

Behrooz, Maziar

Beygi, Hooman

Boroujerdi, Mehrzad

Dabashi, Hamid

Daryaee, Touraj

Davodi-Mohajer, Fariba

Eghtedari, Mohammad

Ehsani, Kaveh

Farhang, Mansour

Fatapour, Mehdi

Gandjbakhche, Amir Hossein

Haghighatjoo, Fatemeh

Hashemi, Nader

Hekmat, Bijan

Jahanbegloo, Ramin

Kamaly, Hossein

Kar, Mehrangiz

Karimi Hakkak, Ahmad

Kazemi, Farhad

Khanbaba Tehrani, Mehdi

Khosrokhavar, Farhad

Kian, Azadeh

Mashayekhi, Mehrdad

Mir-Hosseini, Ziba

Mirsepassi, Ali

Matin-Asgari, Afshin

Mahdi, Ali-Akbar

Milani, Abbas

Milani, Farzaneh

Moaddel, Mansoor

Moghadam, Valentine

Naraghi, Arash

Parsa, Misagh

Rahimieh, Nasrin

Rakei, Ali

Sadri, Ahmad

Shariatmadari, Hassan

Siavoshy, Reza

Soltani, Ebrahim

Talattof, Kamran

Tavakoli-Targhi, Mohamad

Tohidi, Nayereh

Vahdat, Farzin

Yousefi Eshkevari, Hassan

Ziai, Hossein

بیانیه ی هفدهم میر حسین موسوی را می توان تا یی گذار ترین بیانیه ی او در هفت ماهی که از تولد جنبش سبز می گذرد دانست. به دنبال انتشارایی بیانیه، شخصی تها، محافل ی، به بررسی و سنجش مضمون بیانیه و تشکلهای سیاسی کشور، هویک از زاویه اپرداخته و جنبه هایی از آن را برجسته کرده اند.

که خواهان دگرگونی ساختاری دموکراتیک، دفاع از حقوق اصضاء کو ندگان این متن تمامی شهروندان با هو ایر مان، آرمان، اید دئولوژی، قومیت، و جنسیت، و ،به ویرژه، جدائی دین باید یه را دارای پیشنهادات اساسی ای می دانند که توافق این این از حکومت هستند گسترده بر سر آنها می تواند بری کپارچگی و هاهنگی درونی جنبش مسالمت آمیز مردم ایران اثری بسزا داشته باشد و اقتدارگرایان و خشونت ورزان حاکم را بیش از پیش در انزوا قرار دهد. ما برای نباوریم که:

ه فدهم بسیار به نگام صادر شده و توانسته، دست کم برای مدتی، در بلوک ی مینای بقد مدر تا مداند. قدرت شکاف ایا جاد که ند و پروژه ی خشونت ورزانه ی آنها را به تعویق اندازد.

ترثک شبنج و ناری امدرم مب تبسن دوخ ده عت رب ، راب رگید یوسوم ، هین ایب نی اب . رای تغییرات دموک رات یک هواداری کرده گرایانه ی آذان پای فشرده و از ادامه ی جذبش ب است.

دح ی سای س مرفت ال پ کی ،ی دی رجت و ماع شحاب محرط زا زی مرب اب ،هی نای ب نی اردی و سوم قط لی، با مطالب بات مشخص از حکومت، ارائه کرده است.

مداد ناشن ،ناری ا مدرم ی منای ارگ تر شک شبنج ی ارب ندش لی اق تی ول ا نی عرد ،ی و سوم . ظور پیشبرد خواسته های همین جنبش آماده است با دستگاه حاکم مذاکره است که به من کند. اشاره ی غیر مستقیم او به برکناری «قانونی» محمود احمدی نزاد از طریق رای مجلس را می توان نشانه ی همین گرایش دموکراتیک دانست. مهدی کروبی نیز در بیانیه ی اخیر کار بستن روشهای مسالمت آمیز پای فشرده است. خود بر ضرورت پرهیز از خشونت و به ما نیز دموکراسی را نهادی نه کردن روشهای بی خشونت برای مهار و مدیریت کشاکشهای سیاسی و گسترش مشارکت سیاسی شهروندان می دانیم. تجربه نشان داده است که مذاکره لمت آمیز به ی سیاسی ی کی از روشهای کارآمد در مسیر پر فراز و نشیب گذار مسادموکراسی است.

ی اه طرش شی پ و «داز آ ت اب اختن ا» هب طوب رم دن ب راه چه مین ای ب نی اه چون ی رت ه ت سجر ب ب برگزاری آن، از جمله آزادی زندانیان سیاسی، آزادی مطبوعات و رسانه ها، و تاکید برحق بات تشکیل احزاب و برگزاری اجتماعات است. این خواسته ها از هنگام برگزاری انتخا

خرداد ماه به به بعد از سوی هواداران دموک را سی و ک ثرت گرایی بارها مطرح شده است. امیدواری م طرح این مطال بات تاریخی در بیانیه ی میرحسین موسوی زمینه را برای پذیرش عمومی آنها و گسترش همکاری میان نیروهای گون اگون جنبش سبز، چه اصدلاح طلبان مسلمان و چه دموک رات، فراهم کند. ند یروهای سکولار

پ ذیر رش راهبرد «ان تخابات آزاد» ، به م ثابه ی پ ذیر رف تنی ترین و کم هزینه ترین گزینه در را سات گذار به نظام دموک راتیک ، گویای افزایش نرمش ف کری و گسترش دیدگاه سیاسی میر حسین موسوی در فرایاند روید دادهای اخیر است. مهدی کروبی نیز ،از کارزار ات ریاست جمهوری به این سو، نقشی انکارناپ ذیر در بیان و گسترش خواسته های انتخاب دموک راتیک داشته است و، به ویژه، با ایستادگی و شجاعت خود جنبش اعتراضی مردم ایران راتقویت کرده است.

ما با پشتیبانی از بن مایه ی این بیانی یه که یک برنامه ی حد اقلی متناسب با مرحله ی سیاسی مردم ایران، در آیانده ای نه چندان است، بر این باوریم که جنبش اجتماعی کا نونی دور، یک برنامه ی دموکراتیک فراگیر در پیشخواهدگرفت؛ برنامه ای که محدودیتهای کا نونی را درنوردیده و حقوق شهروندی یا کایک ملت ایران، از هرقومیت و جنسیت، را در برخواهد داشت.

ن امضاء ک ذندگا

ارواند آبر راهلمیان، داری وش آشوری، ژانت آف اری، تورج اتابکی، کاوه احسانی، ارژنگ اسعد، محمد اقتداری، مهران براتی، مهرزاد بروجردی، علی بنو عزیزی، مازیار بهروز، هومن بیگی، آصف بیات، میثاق پارسا، کامران تاطف، نیره توحیدی، محمد توکلی طرقی، رامین حقیقت جو، بیژن حکمت، مهدی خانبا تهرانی، فرهاد خسروخاور، جهانب گلو، فاطمه فریبا داوودی مهاجر، حمید دباشی، تورج دریایی، علی راکعی، نسرین رحیمی، ابر راهیم سلطانی، رضا سیاوشی، حسن شریع تمداری، احمد صدری، حسین ضیائی، کاظم عامداری، اظمی، احمد کریمی حکاک، حسین مهدی فتاپور، منصور فرهنگ، مهرانگیز کار، فرهادک کامانی، آزاده کیان، امیر حسینگ نج بخش، افشین میز مین عسگری، مهرداد مشایخی، منصور معدل، وال نتاین مقدم، علی اک بر مهدی، زیبا میر حسینی، علی میر سپاسی، عباس میلانی، فرزانه میلانی، آرش نراقی، فرزین وحدت، نادر هاشمی، حسن یوس فی اشکوری